

Arrest

nr. 326 093 van 30 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 28 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 april 2025.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 april 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat Z. CHIHAOUI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker kwam begin maart 2016, inmiddels ruim negen (9) jaar geleden, binnen en diende hier midden maart 2016 een verzoek om internationale bescherming in.

Nadat dat beschermingsverzoek werd geweigerd (RvV 3 oktober 2017, nr. X), volgde een tweede, derde, vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste, negende en op 4 juli 2023 een tiende verzoek om internationale bescherming in België. In het kader van dat laatste beschermingsverzoek nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) op 3 augustus 2023 een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek), waartegen verzoeker niet in beroep ging waardoor die beslissing definitief is en vaststaat.

Vervolgens dient verzoeker, al die jaren en thans ruim negen jaar in België verblijvend waarvan het overgrote deel op illegale basis en meerdere bevelen om Belgisch grondgebied te verlaten volledig naast zich neerlegend, op 13 januari 2025 huidig elfde verzoek om internationale bescherming in België in.

In het kader hiervan neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) op 23 april 2025 de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)", waarbij huidig tiende volgend verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Dat is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben en een Tamil van etnische origine te zijn. U werd in 1996 geboren te Vavuniya, Sri Lanka. Tot u zeven of acht jaar was woonde u met uw familie in Kurukkalpathukkulam, Vavuniya. Daarna verhuisde u met uw familie naar Maniar Kulam, Vavuniya. Uw familie had daar een huis en land gekregen van de overheid. Na vijf jaar in Maniar Kulam te hebben verbleven keerden jullie terug naar Kurukkalpathukkulam. Uw vader A. had een eigen lorry en transporteerde hiermee goederen doorheen Sri Lanka. Na 1996 begon hij transporten te doen voor de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE). Initieel transporteerde hij groenten en kookgerei. Later, wanneer hij een nieuwe wagen had, begon hij zand, stenen en batterijen te transporteren. Hij transporteerde goederen naar waar het hem werd gevraagd, o.a. naar de Vanni en Jaffna. Op 23 maart 2008 verdween SS, een vriend van uw vader met wie hij goederen voor de LTTE vervoerde. In 2009 werd zijn zoon vermoord. In mei 2015 was uw vader 15 dagen weg naar de Vanni voor een opdracht. De CID (Criminal Investigation Department) kwam in deze periode bij u thuis en vroeg uw moeder of uw vader met een lorry had gereden in de Vanni. Ze vroegen ook waar hij momenteel was. Uw moeder antwoordde dat hij nog steeds in de Vanni was en dat hij over 15 dagen naar huis zou komen. De CID zei daarop dat hij zich bij thuiskomst moest komen melden. In juni 2015 kwamen ze een tweede keer langs en vroegen ze weer naar uw vader. Jullie zeiden dat hij nog steeds niet thuis was. Uw moeder contacteerde daarop uw vader en zei dat hij moest onderduiken en niet meer naar huis mocht komen. Uw vader volgde haar advies en dook uit vrees voor de CID onder bij een moslimvriend, NW, in Puliyanukulam, Vavuniya. Op 16 augustus 2015 kwam de CID een derde keer naar uw vader vragen. U zei dat hij ergens anders was en daar werkte waarop de CID u bij uw kraag nam en u de weg op sleurde. Uw moeder begon te schreeuwen, de burens kwamen buiten en er ontstond een grote scène, waarop de CID vertrok. Uw moeder contacteerde uw vader en stuurde u naar hem. Tot 22 november 2015 verbleef u samen met uw vader bij NW. Op 22 november 2015 verliet u samen met uw vader Sri Lanka vanop de internationale luchthaven in Colombo. U reisde met een vals paspoort. Na een tussenstop in Oman kwamen jullie aan in Iran. Per persoon zouden jullie 28 lakh betalen aan de smokkelaar. Bij jullie vertrek hadden jullie nog maar 30 lakh betaald. In Iran vroeg de smokkelaar het resterende bedrag, maar jullie hadden het geld niet. De smokkelaar zei dat slechts één van jullie kon verder reizen. Uw vader zei dat u moest vertrekken. Sinds u uw vader achterliet in Iran heeft u niets meer van hem vernomen.

U reisde verder via onbekende landen en kwam op 2 maart 2016 aan in België waar u op 15 maart 2016 een eerste asielaanvraag indiende. Ter staving van uw eerste asielaanvraag legde u een kopie van uw identiteitskaart en rijbewijs, uw geboorteakte, een Engelse vertaling van uw geboorteakte, een foto van uw schoolrapport, een foto van een brief van het dorps hoofd, de geboorteaktes van uw moeder en vader, een kopie van de familiekaart, de huwelijksakte van uw ouders, kopieën van medische documenten van uw moeder, een kopie van een kaart van de Human Rights Commission of Sri Lanka i.v.m. de verdwijning van een vriend van uw vader, een kopie van de overlijdensakte van de zoon van de vriend van uw vader, een document i.v.m. het overlijden van een dorpsgenoot, en krantenartikelen uit Sri Lanka, neer.

Op 14 maart 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen geloof worden gehecht aan uw banden met de LTTE, noch aan de problemen die uw familie met de CID zou hebben gekend. U wist daarnaast uw identiteit niet aan te tonen, noch kon uw reisweg overtuigen. U tekende beroep aan tegen deze beslissing, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde bovenstaande beslissing op 3 oktober 2017.

Zonder te zijn teruggekeerd naar uw land van herkomst diende u op 25 januari 2018 een tweede asielaanvraag in. U verwees nog steeds naar dezelfde problemen zoals u die voorheen had uiteengezet. Uw vader zou sindsdien zijn teruggekeerd naar Sri Lanka en zou sedert april 2017 vermist zijn. U vreesde hetzelfde lot te zijn beschoren. Ter staving van uw tweede asielaanvraag legde u volgende originele documenten neer: uw identiteitskaart en rijbewijs, een brief van uw moeder, een klacht neergelegd bij de politie en de Human Rights Commission (HRC), een brief van een parlamentslid en de enveloppe waarmee uw documenten werden verzonden. Op 8 maart 2018 werd u een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag betekend. U beschikte immers niet over overtuigende nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat u een erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing bij de RvV.

Op 16 mei 2018 diende u een derde verzoek om internationale bescherming in. U zou niet teruggekeerd zijn naar Sri Lanka. U verwees naar dezelfde problemen die u uiteenzette in uw eerdere verzoeken om internationale bescherming en gaf daarnaast aan graag te willen werken in België. Bovendien zou u ook deelgenomen hebben aan een mars van een onbekende organisatie voor de onafhankelijkheid van EELAM. U legde geen nieuwe documenten neer ter staving van dit derde verzoek. Op 6 augustus 2018 verklaarde het CGVS uw derde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk. U haalde immers geen nieuwe

elementen aan die de eerdere appreciatie van het CGVS konden ombuigen. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 29 oktober 2018 een vierde verzoek om internationale bescherming in. De problemen zoals u ze uiteenzette in uw eerdere verzoeken om internationale bescherming zouden namelijk nog actueel zijn. Bovendien kwam intussen Mahinda Rajapaksa (opnieuw) aan de macht in Sri Lanka, waardoor de situatie voor Tamils er nog verslechterd zou zijn. U legde geen nieuwe documenten neer ter staving van uw vierde verzoek om internationale bescherming. Op 19 december 2018 verklaarde het CGVS uw vierde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk, omdat u geen nieuwe elementen aanbracht die de eerdere appreciatie van het CGVS konden ombuigen. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 8 maart 2019 diende u zonder het land verlaten te hebben een vijfde verzoek om internationale bescherming in. U verwees hierbij opnieuw naar de problemen die u eerder aanhaalde, dewelke nog steeds actueel zouden zijn. U legde geen enkel nieuw stuk neer ter staving van dit vijfde verzoek. Op 24 april 2019 verklaarde het CGVS uw vijfde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk, omdat u geen nieuwe elementen aanbracht die de eerdere appreciatie van het CGVS konden ombuigen. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder naar Sri Lanka te zijn teruggekeerd diende u op 5 februari 2020 een zesde verzoek om internationale bescherming in. U wist dat uw leven in gevaar zou zijn bij terugkeer naar Sri Lanka, maar wist niet exact waarom. U wilde vooral legaal in België kunnen leven. U legde geen documenten neer ter staving van uw zesde verzoek om internationale bescherming. Op 27 februari 2020 verklaarde het CGVS uw zesde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk, omdat u geen nieuwe elementen aanbracht die de eerdere appreciatie van het CGVS konden ombuigen. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder België te verlaten diende u op 10 maart 2021 een zevende verzoek om internationale bescherming in. U herhaalde uw vrees zoals u die reeds uiteenzette in het kader van uw vorige verzoeken om internationale bescherming. U verwees verder naar Tamils die tevergeefs manifesteren in Sri Lanka in de hoop hun vermiste familieleden terug te vinden. U zou in België geen steun meer hebben van uw vrienden en mensen van Sri Lanka. U zag daarom geen andere keuze dan een volgend verzoek om internationale bescherming in te dienen. U legde geen documenten neer ter staving van uw zevende verzoek om internationale bescherming. Op 26 april 2021 verklaarde het CGVS uw zevende verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk, omdat u geen nieuwe elementen aanbracht die de eerdere appreciatie van het CGVS konden ombuigen. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder België te verlaten diende u op 4 oktober 2021 een achtste verzoek om internationale bescherming in. U geeft daarbij aan dit verzoek in te dienen omdat u illegaal in het land verblijft en u dat kan verhelpen louter door middel van het indienen van een dergelijk verzoek, waardoor u mag werken. Verder verklaart u nog steeds problemen te vrezen met de autoriteiten bij terugkeer naar Sri Lanka omwille van de problemen die u in uw voorgaande verzoeken uiteenzette en die nog steeds actueel zouden zijn. Al geeft u wel te kennen dat er recent geen incidenten geweest zijn en de autoriteiten u niet meer thuis zijn komen zoeken. U legde geen documenten neer ter staving van uw achtste verzoek. Op 29 april 2022 verklaarde het CGVS uw achtste verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk, omdat u geen nieuwe elementen aanbracht die de eerdere appreciatie van het CGVS konden ombuigen. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder België te verlaten diende u op 9 september 2022 een negende verzoek om internationale bescherming in. U geeft daarbij aan dit verzoek in te dienen voor uw veiligheid. Hoewel er recent niets gebeurd is, vreest u dat de situatie zou kunnen verergeren nu er een nieuwe regering is. Verder dient u uw verzoek in omdat u weg moet bij de vriend die u onderdak biedt en omdat u hier wil werken. U legt geen documenten neer ter staving van uw negende verzoek om internationale bescherming. Op 15 november 2022 verklaarde het CGVS uw negende verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk, omdat u geen nieuwe elementen aanbracht die de eerdere appreciatie van het CGVS konden ombuigen. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder teruggekeerd te zijn naar uw land van herkomst diende u op 4 juli 2023 een tiende verzoek in. U verklaarde dat uw eerder ingeroepen problemen nog steeds actueel zouden zijn en tevens verwees u naar de economische crisis in Sri Lanka. U legde geen documenten neer ter ondersteuning van uw verzoek. Op 3 augustus 2023 verklaarde het CGVS uw tiende verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 13 januari 2025 een elfde volgend verzoek om internationale bescherming in. Teneinde gegevens te kunnen verkrijgen die ten grondslag liggen aan het verzoek om internationale bescherming en gezien er een actueel risico bleek op onderduiken, werd op 17 april 2025 een beslissing tot vasthouding genomen en werd u overgebracht naar het Transitcentrum 127bis. U meende Sri Lanka reeds tien jaar geleden te hebben verlaten en verklaarde om humanitaire redenen uw situatie opnieuw in overweging te nemen. U verwees vervolgens naar uw verklaringen zoals u die voorheen had uiteengezet en verklaarde niet te weten wat de toekomst in Sri Lanka voor u zou brengen. U legde geen documenten neer ter staving van uw elfde verzoek.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoeken om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt immers vooreerst dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw (vorige) verzoek(en). U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar de asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, zonder daar inhoudelijk iets aan toe te voegen. Dient te worden beklemtoond dat uw allereerste verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Ook uw volgende verzoeken werden telkens om voorgaande redenen niet-ontvankelijk verklaard. U ging hiertegen niet in beroep, waardoor de beoordeling ervan vast staat. Dat u nu andermaal zou verwijzen naar dergelijk ongeloofwaardig relaas, zonder meer, is dan ook eigenlijk niet ernstig. Immers werd in het verleden meermaals en op uiterst omstandige wijze uiteengezet waarom uw motieven niet overtuigden. U toonde op geen enkele manier aan waar het CGVS in haar eerdere beoordeling een fout zou hebben gemaakt, noch wist u uw eigen geloofwaardigheid ook nog maar enigszins te herstellen. Dat u tot slot zou opmerken eigenlijk niet te weten wat er in de toekomst zou gebeuren indien u zou terugkeren naar Sri Lanka, bevestigt enkel het vermoeden van het CGVS dat u eerder uit opportunistisme een volgend verzoek zou hebben ingediend, eerder dan dat u een gegronde vrees koestert in geval van terugkeer naar uw land van herkomst. Het louter verwijzen naar de algemene situatie volstaat hoe dan ook niet om enig risico dat u in concreto zou lopen, aannemelijk te maken.

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog toe te voegen dat waar u meent zich reeds tien jaar in België te bevinden, u omwille van humanitaire redenen verblijfsdocumenten wenst en u zich hier hebt aangepast, u zich daarvoor dient te wenden tot de daarvoor voorziene procedure 9bis.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de

vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Srilankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Srilankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Srilankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. Ook in het kader van uw eerste verzoek werd u immers gewezen op het ongeloofwaardige karakter met betrekking tot uw reisweg.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geviséerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5

dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In zijn verzoekschrift, met als hoofding/titel: *"Annulatieberoep tegen de beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen tot niet-ontvankelijk van het verzoek om internationale bescherming"* (sic.), voert verzoeker in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/2, 48/3 en 57/6/2, 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker houdt eerst een theoretische uiteenzetting omtrent die bepalingen en beginselen, waarbij hij o.a. verwijst naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Vervolgens voert hij, in het onderdeel getiteld "B. Toepassing in voorliggend geval", het volgende aan:

"1. Gebrek aan grondig onderzoek naar de werkelijke risico's van ernstige schendingen van artikel 3 van het EVRM: Sri Lanka Het CGVS vermeldt in de bestreden beslissing dat: "Ik breng de minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet"

Echter, deze conclusie is uitsluitend gebaseerd op de voorafgaande analyse van het administratief dossier en de algemene informatie vermeld in de bestreden beslissing. Dit is onvoldoende, aangezien de beslissing geen grondig onderzoek verricht naar de bijzondere omstandigheden van de verzoeker en de specifieke risico's waaraan hij, na de afwijzing van zijn asielaanvraag, zou kunnen worden blootgesteld, terwijl hij buiten Sri Lanka verblijft. Deze vrees wordt versterkt door het feit dat hij Sri Lanka heeft verlaten met behulp van een vals document, een daad die streng wordt bestraft door de Sri Lankaanse autoriteiten, die bekendstaan om hun strikte houding ten aanzien van personen die betrokken zijn bij documentfraude.

1.1 Relevante elementen genegeerd in de bestreden beslissing 1.1.1 Status van een afgewezen asielaanvraag bij terugkeer naar Sri Lanka

Recentelijk levert het rapport dat in juni 2024 werd gepubliceerd door het "Ministerie van Buitenlandse Zaken", met de steun van de Europese Unie, actuele en verontrustende informatie over de behandeling van personen met een profiel vergelijkbaar met dat van de verzoeker, namelijk de personen van wie de aanvraag om internationale bescherming werd afgewezen. In de eerste plaats vermeldt het rapport de controleprocedure die wordt toegepast op personen die in het buitenland hebben verbleven; er vindt een strenge controle plaats, waaronder een ondervraging: (...). -verzoeker citeert uit de Engelstalige informatie en voorziet deze van een vrije vertaling naar het Nederlands.

Het rapport benadrukt dus het systematische karakter van de ondervragingen van personen die enkel beschikken over een tijdelijk reisdocument, alsook het verhoogde risico op bijzondere 11 aandacht voor personen die onder begeleiding van buitenlandse escorts naar Sri Lanka terugkeren. In het geval van de verzoeker, die het grondgebied heeft verlaten met een vals paspoort, is het vrijwel zeker dat hij zou worden ondervraagd door het Department of Immigration and Emigration (DIE), de Criminal Investigation Department (CID) en de Terrorism Investigation Division (TID).

In dit verband zouden de ondervragingen bijzonder streng verlopen : (...). -verzoeker citeert uit info en voorziet deze van een vrije vertaling naar het Nederlands.

Aldus benadrukken de vermelde informatiebronnen dat de status van afgewezen asielaanvrager van de verzoeker het risico op ondervragingen, intimidatie en zelfs detentie bij zijn terugkeer naar Sri Lanka aanzienlijk verhoogt.

1.1.2 Situatie van afgewezen asielzoekers die valse documenten hebben gebruikt om het oorspronkelijke grondgebied te verlaten

De CGVS verklaart in zijn beslissing dat: "Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven wegens inbreuken op de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel, maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik hebben gemaakt van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw geval werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten."

De verzoeker heeft vanaf het begin van zijn aankomst in België verklaard dat hij het Sri Lankaanse grondgebied heeft verlaten met een valse paspoort in zijn administratieve verklaring. De CGVS heeft dit element niet in de beslissing meegenomen. De beslissing vermeldt dat de verzoeker Sri Lanka heeft verlaten en zijn reis naar België heeft gemaakt met een valse paspoort. Echter, het houdt geen rekening met het feit dat dit een grondige onderzoek door de Sri Lankaanse autoriteiten zou kunnen veroorzaken, zoals gerapporteerd door het DFAT (Australië): -verzoeker citeert uit de informatie en voorziet deze van een eigen vrije vertaling naar het Nederlands.

Bovendien vermeldt de IRB – Immigration and Refugee Board of Canada, in een publicatie van 22 augustus 20248, dat : -verzoeker citeert uit de informatie en voorziet deze van een eigen vrije vertaling naar het Nederlands.

Het rapport van de Immigration and Refugee Board of Canada (IRB) bevestigt dat afgewezen asielzoekers en personen die Sri Lanka zonder de vereiste documenten hebben verlaten, systematisch worden verhoord door eenheden zoals de Divisie Terrorisme Onderzoek (TID) of de Criminal Investigation Department (CID) bij hun aankomst in het land. Deze verhoren, die meerdere uren kunnen duren, gaan gepaard met een significant risico op detentie onder de Prevention of Terrorism Act (PTA) of incarceration na een voorgeleiding bij een magistraat. Deze praktijken stellen individuen bloot aan onmenselijke of vernederende behandelingen, in strijd met artikel 3 van het EVRM. In het geval van de verzoeker maakt het feit dat hij Sri Lanka zonder geldige documenten heeft verlaten, gecombineerd met zijn status van afgewezen asielzoeker, hem bijzonder kwetsbaar voor deze scenario's. Uit de rapporten kan dus worden afgeleid dat er een zeer groot risico bestaat op detentie van personen die het grondgebied hebben verlaten met een vals document, zoals in het geval van de verzoeker, en dat dit risico op detentie niet door het CGVS is beoordeeld.

1.1.3. Detentieomstandigheden in Sri Lanka De detentieomstandigheden in Sri Lanka, zoals beschreven in het rapport van 2022 van het Amerikaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken, zijn verontrustend : (...) - verzoeker citeert uit de informatie en voorziet deze van een eigen vrije vertaling naar het Nederlands. Eveneens bevestigt het rapport van het 'Ministerie van Buitenlandse Zaken' deze informatie: (...) - verzoeker citeert uit de informatie en voorziet deze van een eigen vrije vertaling naar het Nederlands.

Concluderend, de in de rapporten beschreven detentieomstandigheden, met name de gebrekkige hygiëne, de slaapomstandigheden en de behandeling van de gedetineerden, tonen duidelijk aan dat, indien de verzoeker bij zijn terugkeer zou worden vastgehouden, de omstandigheden van zijn detentie in strijd zouden kunnen zijn met artikel 3 van het EVRM, dat het verbod op foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen waarborgt. Gezien deze ernstige risico's, verzoeken wij het CGVS om de beslissing te heroverwegen en de verzoeker bescherming te verlenen tegen een dergelijke behandeling. De Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de mensenrechten rapporteert over misbruiken door de veiligheidsdiensten, zoals onwettige detentie en foltering, inclusief seksuele geweldpleging, door de Sri Lankaanse politie en andere veiligheidsinstanties.¹⁰ Deze misbruiken zouden ook de folteringsverbod in artikel 3 van het EVRM kunnen schenden.

Conclusie

De beslissing van het CGVS stelt dat de verzoeker geen enkel risico loopt, enkel gebaseerd op een algemene analyse en eerdere conclusies. Samengevat lijdt de genomen beslissing aan een gebrek aan grondig onderzoek van de werkelijke risico's van ernstige schendingen van de rechten die gewaarborgd worden door artikel 3 van het EVRM. Er zijn namelijk verschillende relevante elementen genegeerd, zoals de status van de verzoeker als afgewezen asielzoeker en het gebruik van valse documenten om het land te verlaten. Deze factoren gecombineerd verhogen significant de risico's van mishandeling, zoals

ondervragingen, intimidatie of zelfs detentie bij terugkeer naar Sri Lanka. Bovendien wijzen zorgwekkende detentieomstandigheden en rapporten van misbruik door de Sri Lankaanse veiligheidsdiensten erop dat de terugzending van de verzoeker naar Sri Lanka een manifeste schending van het verbod op marteling zou vormen. Bijgevolg voldoet deze beslissing niet aan de procedurele en materiële vereisten van artikel 3 van het EVRM, dat effectieve bescherming tegen onmenselijke of vernederende behandeling vereist. Daarnaast voldoet de bestreden beslissing niet aan de formele motiveringsvereisten die zijn vastgesteld door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991. Door zich te beperken tot algemene en oppervlakkige overwegingen, wordt de verzoeker niet in staat gesteld de motieven van de beslissing volledig te begrijpen of deze op een verlichte manier aan te vechten. Tenslotte blijkt het verzuim van het principe van zorgvuldigheid, dat een grondige en volledige analyse van de beschikbare feiten vereist, van een duidelijk gebrek aan zorgvuldigheid. Door recente rapporten over de risico's bij het gebruik van valse documenten om het land te verlaten te negeren, heeft het CGVS niet voldaan aan de verplichting om alle relevante omstandigheden van de zaak zorgvuldig te onderzoeken."

3. Beoordeling

Het beroep van verzoeker is gericht tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)" van het CGVS van 23 april 2025, waarbij zijn elfde verzoek om internationale bescherming in België op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° *juncto* artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard bij gebrek aan nieuwe elementen of bevindingen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

3.1. Juridisch kader

Overeenkomstig artikel 57/6, § 3, eerste lid, (5°) kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...)

"5° de verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming indient en er geen nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn gekomen of door de verzoeker werden voorgelegd overeenkomstig artikel 57/6/2;"

Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, overweging 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, overweging 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, overweging 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, overweging 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de Richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, overweging 37).

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoekende partij nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoekende partij nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl. St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

3.2. Beoordeling

In casu ligt verzoekers elfde verzoek om internationale bescherming in België voor.

Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat huidig elfde beschermingsverzoek van verzoeker geen elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

3.2.1. De door verzoeker bij huidig elfde verzoek om internationale bescherming aangereikte elementen vormen louter een voortzetting van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, zoals de commissaris-generaal terecht uiteenzet.

Verzoeker laat de motivering van de bestreden beslissing geheel ongemoeid waar in dit verband op goede grond en terecht wordt vastgesteld: *“Uit het administratief dossier blijkt immers vooreerst dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw (vorige) verzoek(en). U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar de asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, zonder daar inhoudelijk iets aan toe te voegen. Dient te worden beklemtoond dat uw allereerste verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Ook uw volgende verzoeken werden telkens om voorgaande reden niet-ontvankelijk verklaard. U ging hiertegen niet in beroep, waardoor de beoordeling ervan vast staat. Dat u nu andermaal zou verwijzen naar dergelijk ongeloofwaardig relaas, zonder meer, is dan ook eigenlijk niet ernstig. Immers werd in het verleden meermaals en op uiterst omstandige wijze uiteengezet waarom uw motieven niet overtuigden. U toonde op geen enkele manier aan waar het CGVS in haar eerdere beoordeling een fout zou hebben gemaakt, noch wist u uw eigen geloofwaardigheid ook nog maar enigszins te herstellen. Dat u tot slot zou opmerken eigenlijk niet te weten wat er in de toekomst zou gebeuren indien u zou terugkeren naar Sri Lanka, bevestigt enkel het vermoeden*

van het CGVS dat u eerder uit opportunistisme een volgend verzoek zou hebben ingediend, eerder dan dat u een gegronde vrees koestert in geval van terugkeer naar uw land van herkomst. Het louter verwijzen naar de algemene situatie volstaat hoe dan ook niet om enig risico dat u in concreto zou lopen, aannemelijk te maken.”

Bij gebrek aan enig concreet, laat staan dienstig verweer vanwege verzoeker, blijft dit pertinente motief onverminderd overeind.

De Raad onderstreept dat in het kader van verzoekers eerste beschermingsverzoek in België bij arrest van de Raad nr. 193 044 van 3 oktober 2017 werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem ingeroepen vluchtrelaas, waarin verzoeker tot op heden volhardt. Het louter vasthouden aan een eerder ongeloofwaardig bevonden relaas, zoals *in casu*, vermag evenwel geenszins de geloofwaardigheid ervan te herstellen.

3.2.2. Verzoeker richt zich in zijn verzoekschrift louter en alleen op de vrees voor een eventuele ondervraging en risico op detentie door de Sri Lankaanse autoriteiten bij terugkeer.

Hij gaat hierbij evenwel voorbij aan en brengt geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die anders doen oordelen dat hetgeen in dit verband op goed grond in de bestreden beslissing door de verwerende partij wordt vastgesteld, waarbij o.a. wordt gemotiveerd:

“Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. Ook in het kader van uw eerste verzoek werd u immers gewezen op het ongeloofwaardige karakter met betrekking tot uw reisweg.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geviseerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.” (eigen onderlijning)

Verzoekers argumentatie in het verzoekschrift (p. 13) is (onderling) tegenstrijdig, daar hij enerzijds uit de bestreden beslissing citeert dat *“Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten.”*, doch anderzijds -in strijd hiermee- oppert dat *“De beslissing vermeldt dat de verzoeker Sri Lanka heeft verlaten en zijn reis naar België heeft gemaakt met een valse paspoort”*.

De opmerking in het verzoekschrift dat de verwerende partij het element inzake het feit dat verzoeker (volgens zijn beweringen) het Sri Lankaanse grondgebied heeft verlaten met een vals paspoort niet in de beslissing heeft meegenomen, mist dus feitelijke grondslag en ernst, gelet op de uitdrukkelijke motivering hierover in de bestreden beslissing waarbij aan verzoekers voorgehouden versie geen geloof wordt gehecht.

De Raad herinnert er in dit verband aan en beklemtoont dat in het kader van verzoekers eerste beschermingsverzoek in België bij arrest nr. 193 044 van 3 oktober 2017 werd geoordeeld dat de in het kader van dat beschermingsverzoek gedane vaststellingen op fundamentele wijze verzoekers algehele geloofwaardigheid en in het bijzonder van zijn voorgehouden reis naar België ondermijnen.

Zo verzoeker voorhoudt, volhardt en benadrukt dat hij Sri Lanka op illegale wijze heeft verlaten en/of gebruik maakte van (ver)vals(t)e documenten, overtuigt hij hierin niet en wordt hier dus geen geloof aan gehecht. Het louter volharden in eerder ongeloofwaardig bevonden verklaringen herstelt de geloofwaardigheid ervan geenszins.

De argumentatie in het verzoekschrift (met veelvuldige verwijzingen naar landeninformatie) omtrent de strikte houding van de Sri Lankaanse autoriteiten ten aanzien van personen die betrokken zijn bij documentfraude en over de risico's (op detentie) bij het gebruik van valse documenten om het land te verlaten, is om die reden niet dienstig.

Bovendien kan uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving op zich geen nood aan internationale bescherming worden afgeleid, zoals ook in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt. Een soevereine

staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Uit de beschikbare informatie bijgebracht door beide partijen kan niet worden afgeleid dat een loutere terugkeer vanuit het buitenland (alwaar een beschermingsverzoek werd ingediend) naar en aanwezigheid op het grondgebied van Sri Lanka zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de vluchtelingenrechtelijke zin, of tot een reëel risico op ernstige schade, in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker legt geen andere informatie neer waaruit het tegendeel blijkt. Hoewel terugkeerders inderdaad onderworpen (kunnen) worden aan veiligheids- en mogelijks ook andere controles, moet aangestipt worden dat het loutere gegeven dat verzoeker bij binnenkomst in Sri Lanka mogelijks ondervraagd zal worden niet zonder meer betekent dat hij bij terugkeer een reëel risico zou lopen op mishandeling. Dit gegeven kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen. Er is geen concrete indicatie en verzoeker toont niet aan dat bij terugkeer naar Sri Lanka onwettige detentie dreigt. De argumentatie in het verzoekschrift, met verwijzing naar algemene landeninformatie, over de detentieomstandigheden in Sri Lanka, is derhalve niet dienstig.

Zoals hoger opgemerkt, gaat verzoeker er met zijn betoog in het verzoekschrift aan voorbij dat reeds naar aanleiding van zijn eerste verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik te hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. Daarenboven wordt hoe dan ook nog met reden aangegeven dat uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade kan worden afgeleid daar een soevereine staat immers het recht heeft om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Voorts blijkt uit de informatie in het rechtsplegingsdossier dat enkel personen voor wie een arrestatiebevel is uitgevaardigd op de zogenaamde stop lijst belanden, wat betekent dat deze personen zullen worden vastgehouden op de luchthaven en dat op de 'watch list' personen belanden waarvan de Sri Lankaanse autoriteiten vermoeden dat zij een rol zouden kunnen spelen bij de terugkeer van het gewelddadige Tamil separatisme of een gevaar betekenen voor de integriteit van de Sri Lankaanse staat (COI Focus, p 34, afdeling 6, punten 18, 19 en 20, UK Home Office, punt 7.3.1 waarnaar in de COI Focus verwezen wordt). Gelet op het gegeven dat verzoeker geen band met de LTTE aannemelijk maakt en de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat intensieve en systematische monitoring van de diaspora voornamelijk in het Verenigd Koninkrijk plaatsvindt en vooral personen waarvan de Sri Lankaanse autoriteiten vermoeden dat zij een rol zouden kunnen spelen bij de terugkeer van het gewelddadige Tamilseparatisme op basis van dergelijke monitoring op de 'watch list' kunnen belanden, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij op basis van zijn verblijf in België, in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten staat en omwille hiervan een politieke overtuiging zal worden toegedicht in die mate dat hij ervan verdacht zal worden een rol te kunnen spelen bij de terugkeer van het Tamil separatisme.

In de bestreden beslissing wordt verder nog als volgt gemotiveerd met betrekking tot de behandeling van terugkeerders: *"Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.*

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met

invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Srilankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. Ook in het kader van uw eerste verzoek werd u immers gewezen op het ongeloofwaardige karakter met betrekking tot uw reisweg.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geviseerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u." Verzoeker voert geen concreet verweer tegen deze motieven en de door verzoeker aangehaalde informatie leidt niet tot de conclusie dat bovenstaande analyse niet langer correct zou zijn.

3.2.3. Verzoekers argumentatie dat hij zich reeds meer dan tien jaar in België bevindt -hierbij dus meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten volledig negerend, namelijk in maart 2017, maart 2018, juni 2020 en midden en eind 2022 het bevel om het grondgebied te verlaten- en hij omwille van humanitaire redenen verblijfsdocumenten wenst en hij zich in België heeft aangepast, heeft louter betrekking op zijn situatie in België en wens om hier te blijven, doch niet op (zijn situatie in en bij terugkeer naar) zijn land van herkomst Sri Lanka ten aanzien waarvan zijn verklaarde beschermingsnood dient te worden beoordeeld, zoals hier gebeurt. Uit verzoekers eerdere verklaringen en gedragingen blijkt dat zijn verzoek om internationale bescherming, zoals vele voorgaande waarbij hij die intentie ook zo uitdrukkelijk aangaf, louter is ingegeven vanuit de wil om legaal in België te kunnen verblijven (en hier te werken), veeleer/eerder dan dat hij daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming. Hij maakt geen beschermingsnood aannemelijk, zoals eerder al veelvuldig werd vastgesteld en thans opnieuw wordt vastgesteld daar er bij huidig volgend verzoek geen nieuwe feiten of elementen in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet voorliggen.

3.2.4. Verzoekers betoog dat verschillende relevante elementen werden genegeerd zoals de status van verzoeker als afgewezen asielzoeker en het gebruik van valse documenten om het land te verlaten, gaat aldus, gelet op het voorgaande, niet op. Hierover wordt in de bestreden beslissing wel degelijk gemotiveerd en verzoeker slaagt er niet in op die motieven een ander licht te werpen. Verzoeker geeft blijk van een

onzorgvuldige lezing van de bestreden beslissing en slaagt er hoe dan ook niet in aan de motieven van de bestreden beslissing afbreuk te doen.

3.2.5. Gelet op het voorgaande kunnen de door verzoeker aangehaalde elementen niet gekwalificeerd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van diezelfde wet in aanmerking komt.

3.2.6. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sri Lanka actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.2.7. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

3.3. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming.

3.4. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard.

3.5. Met betrekking tot de door verzoeker ingeroepen schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht merkt de Raad het volgende op. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem/haar verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing, in punt 1 van dit arrest volledig geciteerd hernoemen, op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Uit het verzoekschrift blijkt bovendien dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Verzoeker is erin geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is dus bereikt. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

In zoverre een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aangevoerd, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de DVZ de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidig volgend verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens wordt terecht geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn huidig (tiende) volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft het (volgend) verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

Een schending van de door verzoeker aangehaalde bepalingen en beginselen wordt niet aangetoond.

3.6. In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend vijftientig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS